

ligvis vil blive voldgiven en international Bureau-Trusts Forgodtbefindende med Hensyn til de Honorarer, som fordres for Oversættelsesretten til alle de Føljetoner, som Bladene benytte. Derfor bede disse Foreninger om, at det maa have sit Forblivende ved den gældende Ret, og det vil jeg ogsaa gerne bede om. Jeg kan ganske slutte mig til denne Henstilling fra Presseforeningernes Side. Det forekommer mig, at 10 Aars Beskyttelse for Oversættelse maa være tilstrækkelig.

Højres Ordfører i Landstinget udtalte under Lovforslagets Behandling deroppe, at det vilde ikke have stor praktisk Betydning at faa denne udvidede Beskyttelse, thi det er de færreste Værker, nogen efter 10 Aars Forløb tænker paa at oversætte. Men saa vil jeg spørge: Hvorfor vil man saa forandre denne Bestemmelse? Saa er det jo ikke nødvendigt at forandre den. Det vil i alt Fald af denne Udtalelse ses, at denne Bestemmelse, naar man nu gaar til 50 Aar, i de allerfleste Tilfælde betyder et Forbud mod Oversættelser her i Landet. Jeg mener, at en saa vidt dreven Beskyttelse ikke kan foretages paa Grundlag af det Princip, at vi selvfølgelig skulle beskytte Forfatteres og Kunstneres Ejendomsret. Der er ogsaa andre Hensyn at tage.

Der er endvidere en ny Bestemmelse om Artikler i Tidsskrifter, som hidtil have været regnede lig med Avisartikler. Denne nye Bestemmelse, som altsaa udvider Beskyttelsestiden ogsaa for Tidsskrifter, vil f. Eks. afskære et Dagblad fra at gengive en Artikel, som en velkendt Forfatter maaske ønsker at faa bragt videre. De Artikler, som skrives i Tidsskrifter, ere i Regelen om videnskabelige, politiske eller nationaløkonomiske Emner, og det kan meget godt tænkes, at vedkommende Forfatter gerne vil have sine Tanker ud til et saa stort Publikum som muligt, men dette Ønske ville Dagbladene i Fremtiden være afskaarne fra at opfylde. Hvis de, som skrive i Tidsskrifterne, ville beskyttes mod at faa deres Artikler bragt videre ud, kan det let ske derved, at vedkommende Forfatter over sine Artikler skriver: „Eftertryk forbydes“. Hvis han ikke skriver det, maa det opfattes som et Bevis paa, at han sætter Pris paa at faa sine Tanker bragt videre ud ved Hjælp af Dagspressen.

I Lovforslaget om fotografiske Arbejder, som vi skulle behandle efter dette Forslag, har man benyttet dette Princip, idet man der forlanger, at der paa et Fotografi, som man ønsker beskyttet, skal staa: „Eftertryk forbydes“. Jeg synes, at man ogsaa kunde benytte det her; saa at vi kunde blive fri for en yderligere Beskyttelse paa Tidsskrifterne, som det vil blive meget vanskeligt for en Dagbladsredaktør at komme om ved. Det vil i det hele være vanskeligt for adskillige Mennesker at balancere mellem disse paa flere Punkter ret rigoristiske Bestemmelser, som dette udvidede Beskyttelseslovforslag indeholder; og det forekommer mig at være ret urimeligt, at man nu vil skride til at lægge Hindringer i Vejen for Pressens Arbejde, og det vil man gøre ved denne Bestemmelse. Man vil hindre Pressens frie Bevægelse, og en Dagbladsredaktør vil i Fremtiden komme til at gaa i Fare, hvor han gaar.

Jeg vil saa spørge: Hvorledes skal det kunne kontrolleres, at denne Lov ikke overtrædes? Jeg tror, som jeg ogsaa forrige Aar gjorde opmærksom paa, at der i den meget udvidede Beskyttelse vil ligge en Fristelse, særlig med Hensyn til Oversættelser, for Resten ogsaa med Hensyn til Tidsskrifter, for entreprenante Personer til at oprette Bureauer, ved hvilke man kontrollerer, om nogen paa et eller andet Punkt skulde komme til at kollidere med denne Lov, og derefter angive vedkommende for det paagældende Tidsskrift eller for det paagældende Forlæggerfirma. Og da det er jo ret store Bøder, der er Tale om, og da der ogsaa kan idømmes store Erstatninger, kunde dette Angiveri blive en ret indbringende Sport, og det kan meget godt hænde, at en Dagbladsredaktør uden at tænke derover og uden egentlig at ville det, netop fordi disse Bestemmelser ere saa komplicerede, vil kunne komme til at overtræde denne Lov.

Dette er, hvad jeg vil sige med Hensyn til de nye Bestemmelser om Oversættelser og Tidsskrifter. Jeg vil henstille til det kommende Udvalg at forandre Lovforslaget paa disse to Punkter. Jeg synes, at man ikke med Billighed kan kræve denne Udvidelse af Beskyttelsen, og jeg er overbevist om, at det vil ikke være i Be-